

tilfredsstille det stadig stigende behov for elektricitet. Den hidtil gældende beføjelse til at foretage ekspropriation er derfor udvidet overensstemmende hermed.

3) Stærkstrømslovens § 22 om revision af loven udgår.

Grundet på den udvidelse af stærkstrømslovgivningens rammer, som fandt sted ved, at vedkommende offentlige myndigheder i henhold til lov af 11. maj 1935 om elektriske stærkstrømsanlæg fik et vist indseende med elektricitetsforsyningsanlæggenes økonomiske forhold, blev det som anført i bemærkningerne til lovforslaget bestemt, at loven skulle optages til revision i rigsdagssamlingen 1939—40. Revisionen blev imidlertid udsat til rigsdagssamlingen 1944—45, da man ikke på daværende tidspunkt mente at have indhøstet tilstrækkelige erfaringer med hensyn til, hvorledes de i lovens § 2 indeholdte hovedretningslinier for elektricitetsrådets virksomhed ved varetagelse af de nye opgaver af økonomisk karakter ville virke med et længere tidsrum for øje. Med samme begrundelse blev loven senere forlænget flere gange, senest ved lov af 4. februar 1947, hvorefter revisionen skulle foretages i rigsdagssamlingen 1948—49.

I november 1940 blev der af *produktions- og råstoffkommissionen* afgivet en betænkning om rationel kraft- og varmforsyning m. v. Til nærmere undersøgelse af dette spørgsmål blev der af ministeriet for offentlige arbejder i 1941 nedsat et teknisk udvalg. Udvalget afgav i marts måned 1946 en betænkning, hvoraf det fremgår, at de størst mulige fordele i økonomisk henseende vil kunne opnås ved at videreføre den allerede ret fremskredne centralisation af elektricitetsproduktionen i landsdelene Jylland og Fyn således, at der oprettes 6 store produktionscentraler, beliggende i eller i nærheden af Ålborg, Århus, Fredericia, Esbjerg, Åbenrå og Odense samt ved at etablere kombineret elektricitets- og varmeproduktion til boligopvarmning i de af centralerne, som er beliggende i umiddelbar nærhed af de større byer, Ålborg, Århus, Esbjerg og Odense. På Sjælland, Lolland, Falster og Møen har centralisationen allerede fundet sted i meget vidt omfang, idet disse landsdele hovedsageligt forsynes fra 3 store elektricitetsværker, nemlig H. C. Ørstedsværket, Kyndbyværket og Masnedøværket, hvortil i løbet af et par år kommer et kombineret kraft- og varmeværk ved Kalkbrænderihavnen i København.

At dømme efter forholdene vedrørende landets elektricitetsforsyning, således som disse har udviklet sig i de senere år, må det anses for godtgjort, at udviklingen på frivillig